

EN FJERDE LANDFRONT er nu opprettet. Det er amerikanerne, engelskmenn og franskmenn som nu i stort antall har brutt gjennom ennå et belverk av festningen Europa, nemlig i Syd-Frankrike. Det er etter fristende å minne om tyskernes tidligere uttalelser om denne kyststripes uinntagelighet. Vi skal nå se oss med å konstatere at landgangen er et faktum. Det er kysten mellom byene Nice og Marseilles som er det nye krigsteater. Det er værdt å legge merke til at de allierte kan sette i gang et slikt våldsemt foretaksende uten i minste maate å slippe av på tempoet i Nord-Frankrike. Tvert imot, farten har her nådd et høydepunkt som hittil er ukjent i krigshistorien. Man spør sig selv om de strategiske hensikter med landgangen. Tyskerne var vel på det rene med at noe foresto i Middelhavet, men hadde nærmest ventet aksjonen i Genuabukten, hvor de trodde at de allierte vilde omgaa Pisa-Riminilinja og falle Po-linja i flanken. Sir Henry Maitland Wilson, øverstbefalende i Middelhavsområdet har dog antagelig videre strategiske mål. Det har lenge vært kjent at tyskerne har svekket sine garnisonstyrker i syd-vest Frankrike av frykt for å bli avskåret. Det er derfor å vente at de ny-landsatte styrker ganske snart vil sette opp et stort tempo i fremrykningen nordover og vil sammen med troppene fra Normandie og Bretagne bele Frankrike i to. Dette vil blaae ennå mer liv i de franske innlandsstyrker og vil gi de allierte nye kamplystne arméer. De Gaulle har gitt signalet til allmødelig reising over hele Frankrike. Samtidig har General Blaskowitz armégruppe i Syd-Frankrike samme skjæbne i møte som den 7. tyske armé i Normandie. De alliertes mål på den nåværende fase er å ødelegge de størst mulige fiendtlige styrker. Dette er viktigere for dem enn å beståte landområder. Den nye landgangen gir ogsaa interessante perspektiver med hensyn til krigen i Italia og på Balkan. Churchills konferanse med Marsjall Tito er værdt å legge merke til. Skrittet over alpen, hvor friskarene holder store områder - især i Piedmont - er ikke langt, og dermed er verdien av den opskrytete Po-linja allerede nok saa illusorisk. Titos offensiv i Istria, det landskap som støter opp mot Italia, reduserer retrettmulighetene den veien. Opprettelsen av den allierte sikkerhetskommando tyder ogsaa på øket innsats nettop i disse områder. Alpepassene blir heller ikke lette for tyskerne å holde opp, utsatt som de er for flyangrep og partisanattaker. Det kan derfor godt hende at det ogsaa i Italia er en ny tysk kjempemotti under utvikling, fullt på høyde med de i Tunis, Stalinsrad, Krim, Randstatene og Normandie. Dommedagsbasunene lyder stadig tydeligere i det tyske folks ører.

HVORFOR MYRDE HITLER? I Tyskland sirkulerer nu for fullt alvor påstand om at attentatet mot Hitler ble forsvet ved hjelp av en britisk mine og at Secret Service hadde en finger med i spillet. Versjonen er jo helt uviktig. Engelskmennene har vel ingen større interesse på det nåværende tidspunkt i krigen enn for enhver pris å holde ham i live. Han er jo den viktigste forbundsfelle. Evnen annen vilde vel presentert dem 100,000 mann, hvorav 4 panserdivisjoner på et brett i området Vire/Mortain. Hvem vilde vel forært russerne 30 divisjoner i Baltikum til frokost. Nei, skulde de allierte foreta sig noe mot føreren nu, maatte det være å kjepe ham en livspålis og utstyre ham med en solid livvakt. Det må jo være velsignet å ha motstanderens øverste og uinnskrenkede leder som medarbeider.

DE AMERIKANSKE PANSERKOLONNER som farer omkring i Frankrike - noen sier helt bort imot Paris' porter - må være rent spøkelsesaktige for tyskerne. De går i angstfull venten på hvor de neste gang skal dukke opp. Saa fort de mister hard motstand vender de til siden eller kjører rundt og overlater det til de etterfølgende sikkerhetsstropper eller Maquistropper å gjøre opp det endelige regnskap med fienden. De allierte korrespondenter meddeler at de ikke aner hvor de fransutte styrker befinner sig, de greier ikke å følge med. I hokvarteret får de intet å vite, panservagnene kjører med avstengt radio, for at fienden ikke i feltradiceen skal opsnappe hvor de befinner sig. Nu tror man jo ikke at det amerikanske hokvarter er saa uvitende som de låter. De har jo rekognoseringsfly til disposisjon og kan ved hjelp av disse følge utviklingen - noe som tyskerne ikke på noen maate kan gjøre. Å røre sig i darslys er rene selvmord for tyskerne. Allierte rekognoseringsfly oppfatter den minste bevegelse, og vips - er bombestyrkene der. Å kjøre på de fullstoppete tilbaketogsveier i Frankrike er ikke nettop sund trafikk.

RIVIERA-FRONTEN er aapnet. Svære britiske, franske og amerikanske troppstyrker er i dag landsatt paa Frankrikes Middelhavskyst mellom Marseilles og Nice. Strekningen er 160 km. lang, og landsetningene har foregaatt paa flere steder. Den første var sørvest for Caen. Først ble fallskjermtropp sluppet ned i et antall som aldri før. I graalysningen i dag var 14.000 mann fallskjermtropper satt ned. Ved dagryr begynte et voldsomt luftbomberement, som fortsatte det tidligere 4 dagers luftangrep langs Middelhavskysten. Like etter kl. 7 begynte beskytningen fra krigsskip, og en time senere gikk de allierte infanteri-stormstyrker i land. De første bestod av veteraner fra andre fronter. Franskmenn var med i første rekke. Landsetningen av infanteriet foregikk under beskyttelse av 800 allierte krigsskip. Over landgangsflåten floy en luftarmada 7 km. lang med fire fly i bredden. De allierte har møtt litt motstand paa bakken, ingen motstand i luften. Det siste kommunike melder at operasjonene i Sør-Frankrike gaar tilfredsstillende og etter timeplanen. Den øverstkommanderende erklærer at malet er aa forene seg med hærene som rykker vestover fra Normandie.

I NORDFRANKRIKE fortsetter de alliertes arbeide med aa lukke aapningen østover mellom Falaise og Argentan for den 7. tyske arme. Aapningen er mindre enn 20 km. vid, og det meldes at den blir trangere time for time. Høle aapningen ligger under alliert ild, og tyskerne gjør for øyeblikket ikke flere forsøk paa aa bryte ut av lommen. Kanadierne har under harde kamper inntatt aasrygger 4 km. fra Falaise, og briterne rykker mot Falaise fra Viré-området. Amerikanerne steer i gatekamper i Argentan. Samtidig er andre amerikanske tropper paa videre framrykning inneover i Frankrike, men det holdes hemmelig hvor de befinner seg.

I ITALIA samler de allierte seg til ny offensiv.

PAA ØSTFRONTEN gaar den nye russiske offensiven sin gang. I Østersjølandene fortsetter arbeidet med aa dele opp de tyske hærer i forskjellige lommer. Vest for Pskov staar russerne 30 km. fra det viktige knutepunkt Velka.

Russiske ubaater er gaatt ut for aa hindre forsterkning eller evakuering sjøveien. I Østpreussen bombarederes forskjellige jernbaneknutepunkter av russiske fly. Russerne har erobret Ossovets 25 km. sørst for grensen og fortsetter paa innmarsjlinjen mot de Masuriske sjøer. Tyskerne melder at et russisk bruhode er opprettet over Weichsel nord for Warsjawa. Russerne melder om stor overgang over Weichsel paa en 500 meter lang tømmerbru et stykke nordst for Krakau.

I LUFTEN har det vært kraftig britisk-amerikansk aktivitet over Tyskland, Nederland og Belgia. Mellom 750 og 1000 amerikanske bombefly med sterk jager eskorte bombet i dag 7 tyske og 2 belgisk flyplasser, mens over 1100 britiske bombefly med tap av bare 2 fly angrep lignende maal i Holland og Belgia. Mosquitos var over Berlin i natt igjen.

Arne Ording sa i sin militærkronikk i dag bl.a.: Tyskerne er blitt utmanøvrert i Normandie. Det var rimelig at de prøvde aa presse de allierte samme paa et minst mulig område saa lenge de kunne. Men de burde oppgitt dette da amerikanerne tok Avranches, brøt ut av Normandie og inn i Bretagne. De skulle tyskerne ha trukket seg tilbake. Isteden lot de seg lokke til aa prøve aa avskjære amerikanerne fra briterne ved aa støte fram til havet paa det smale frontavsnittet rundt Avranches, men de greide det ikke. De hadde bedømt styrkeforholdet fullstendig galt, kanskje fordi de manglet observasjonsfly. Tyskernes 7. arme med deres viktigste panserstyrker i vest holder paa aa bli lukket inne i en lomme. En del av den vil nok komme seg unna; særlig kan en gaa ut fra at v. Kluge vil gjøre alt for aa redde mest mulig av panserstyrkene ut av lommen. Men de er ikke derfor i sikkerhet. Trekker de seg tilbake mot Paris, gaar veien over aapent land, staar de satt for flyangrep, og dessuten kan amerikanerne komme dem i forkjøpet. Mest sannsynlig er det kanskje at de prøver aa gaa over Seinen for aa forene seg med styrkene i Pas de Calais, Belgia og Nederland. Men bruene over Seinen er ødelagt, og tyskerne vil bli nødt til aa gaa over paa pontonbruene ved nattetid. Etter landgangen paa Rivieraen kan tyskerne sannsynligvis bare holde det nordligste Frankrike. Armene i Midt- og Sørfrankrike er svake. De allierte kan rykke oppover Rhone-dalen, som med sine fjell nok er lett aa forsvare, men ogsaa byr store muligheter for patrioternas geriljestyrker. Og general de Gaulle har oppfordret til stroik og almen reising.

HUSK AT VAARE UNGE FORTSATT SKAL HOLDE SEG I DEKNING!